

הרפתקה של ג'סי

1854

LONDON: GEORGE ROUTLEDGE & SONS.

היא הלכה לטייל בגני קנסינגטון בלונדון,
 עם האומנת סוזי, עם התינוק והמטפלת
 בסי. סוזי ובסי קשקשו כמו עקעקים אך לא
 בדיוק ידעו על מה הן מדברות.
 סוזי שכחה לגמרי על ג'סי והילדה ניצלה
 זאת וברחה ממנה, כמו חיה פראית.

בית של ג'סי

ילדה קטנה חיה בעיר
 גדולה, בבית גדול, יפה
 מאוד וגבוה. (תמיד
 הצטערתי שאנו לא יכולים
 ללמד את ילדנו לעוף, כי
 המדרגות הן מפותלות
 וארוכות כמו הסיפור שלי,
 וחדר הילדים תמיד
 בקומה העליונה).
 אך לילדה הקטנה הזו היו
 כנראה ריאות חזקות יותר
 מאשר לרוב ילדות
 קטנות, כי יכלה לבכות
 הרבה יותר חזק והרבה
 יותר זמן מאשר ילדים
 בגילה או בגודלה.

אבל פתאום נפלה על
שביל חצץ קשה, פצעה
את ידה ואת המרפק
שלה. ואז התחילה
לחשוב האם ההרפתקה
שלה, בלי סוזי ובלי בסי,
באמת הייתה כדאית.

היא רצה מהר בין עצי
הגן רחוק כמה שרק
יכלה מהאומנת שלה.
היא חשבה לעצמה
"עכשיו אהיה אבודה
כמו הילדים ביער
שבסיפור."

שומר הגן דווקא נהג בה יפה. הוביל אותה
לביתן שלו ונתן לה סוכרייה. אך ג'סי בכתה
בלי הרף, למרות שהוא ובתו ניסו להרגיע
אותה.

לשווא השומר דיבר אליה, לשווא בתו נישקה
לה, הבכי של ג'סי רק גבר עד שהם אמרו "עוד
מעולם לא שמענו ילד בוכה כל כך!"

ראה אותה שומר הגן
והבהיל אותה מאוד. הוא
חשב שהיא מפחדת כי
הלכה לאבוד. אבל זה היה
דווקא המקל שלו שהפחיד
אותה כי חששה ממכות
במקל. מראה של שומר
הגן באמת מבהיל ילדים.

אכן, זו הייתה ג'סי בתם, אך איש
לא ידע איך היא הגיעה לביתן
השומר. וכשמצאו אותה שמחו כל
כך, ששכחו לנזוף בה.

בגן, על שביל בין דשאים
הירוקים טייל בינתיים זוג. הם
פתאום שמעו את הקול
המוכר. אלה היו יבבות ובכי
וקריאה לבטי וסוזי. הגברת
אמרה "זו יכולה להיות רק
ג'סי. רק היא בוכה כך. אלך
ואבדוק."

